

C1

QUADERN DE NIVELL

GENERALITAT
VALENCIANA

CONSELLERIA D'EDUCACIÓ,
INVESTIGACIÓ, CULTURA I ESPORT

JUNTA
QUALIFICADORA
DE CONEIXEMENTS
DE VALENCIA

ÍNDEX

1.	DESCRIPTOR GLOBAL DE NIVELL	01
2.	OBJECTIUS PER ÀREES	02
2.1.	COMPRESIÓ ORAL	02
2.2.	COMPRESIÓ ESCRITA	03
2.3.	EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ORALS	04
2.4.	EXPRESSIÓ I INTERACCIÓ ESCRITES	05
2.5.	ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES	06
3.	CONTINGUTS	08
3.1.	CONTINGUTS TEMÀTICS I COMUNICATIUS	08
3.2.	CONTINGUTS LINGÜÍSTICS	12

1.

DESCRIPTOR GLOBAL DE NIVELL

Nivell d'usuari experimentat

El certificat de nivell C1 acredita un domini de l'ús de la llengua en la varietat estàndard, tant oral com escrita, d'usuari experimentat, que permet comunicar-se satisfactòriament mitjançant la varietat estàndard en les situacions comunicatives que requereixen l'ús d'un llenguatge formal o mitjanament formal.

La persona que opte a aquest certificat ha de ser capaç de: comprendre una àmplia gamma de textos clars, ben estructurats, extensos i detallats, sobre temes complexos; reconèixer característiques pròpies de registres diferents; expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat, utilitzant la llengua de manera flexible, i adaptar la seua producció a algunes variables contextuals; demostrar un ús controlat d'estructures organitzatives i mecanismes de cohesió, i produir textos clars i ben estructurats sobre temes complexos i adequats a diversos gèneres, o fer una mediació en qualsevol situació comunicativa.

2.

OBJECTIUS PER ÀREES

2.1.

COMPREENSIÓ ORAL

Pot comprendre discursos llargs sobre temes abstractes o complexos de gèneres i temàtiques diversos, encara que no estiguen ben estructurats, no siguen d'un àmbit que li és conegut o les condicions de recepció no siguen òptimes, i és capaç de reconèixer característiques pròpies de registres diferents i adaptar la seua producció a algunes variables contextuals.

- Pot seguir interaccions complexes entre interlocutors natiu en debats de grup, fins i tot quan els temes són abstractes, complexos i no familiars.
- Pot comprendre amb una facilitat relativa la majoria de les conferències, discussions i debats, i entendre les interaccions entre tercers encara que es tracte de temes complexos o que no li siguen familiars.
- Pot comprendre i extraure informació en llocs públics, estacions, mercats, grans magatzems..., encara que el so estiga distorsionat pels mitjans físics.
- És capaç de comprendre textos orals de ficció i de no-ficció propis dels àmbits privat i social, amb un cert grau d'especialització, incloent-hi informacions tècniques complexes, com instruccions d'ús i especificacions tècniques de productes i serveis familiars.
- Pot identificar detalls que inclouen actituds i relacions implícites entre els interlocutors.
- Pot comprendre material enregistrat i retransmés, com ara programes de televisió i pel·lícules, sense molt d'esforç, incloent-hi discurs en què s'utilitzen expressions idiomàtiques i algunes formes no estàndard.
- Pot comprendre textos orals estàndard i també de l'àmbit familiar i de ficció produïts en diverses varietats geogràfiques i socials.

Pot comprendre una gamma àmplia de textos llargs i complexos, diferenciar les idees principals de les secundàries i reconèixer sentits implícits.

- Pot destriar informació bàsica i accessòria en una varietat àmplia de textos escrits llargs i complexos.
- Pot comprendre correspondència i intercanvis escrits formals i informals, encara que esporàdicament haja d'utilitzar eines de consulta.
- Pot comprendre una àmplia gamma de textos de caràcter literari (poemes, contes, narrativa breu contemporània, novel·les i teatre) basats en fets reals o inventats, i en pot apreciar les diferències d'estil.
- Pot comprendre textos de temàtica contemporània on qui escriu adopta opinions, punts de vista i estratègies personals.
- Pot comprendre textos argumentatius i d'opinió complexos, i alhora pot seguir una argumentació abstracta tot valorant-ne les alternatives i extraient-ne conclusions.
- Pot comprendre una gamma àmplia de textos d'àmbit social i professional, i identificar detalls subtils que inclouen l'actitud i opinions de l'autor tant implícites com explícites.
- Sap llegir entre línies i extraure'n significats i actituds no referides explícitament. Sap captar l'humor, la ironia i els equívocs. Sap utilitzar els indicis contextuals, gramaticals i lèxics per a inferir una actitud, predisposició o intenció.

Pot expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat sense moltes dificultats o entrebancs, amb una elocució pròpia dels registres formals i utilitzant els mecanismes lingüístics de manera flexible i eficaç per a propòsits socials, acadèmics i professionals.

- Pot fer presentacions o descripcions de temes complexos, d'una manera clara i ben estructurada, desenvolupant i confirmant els seus punts de vista amb idees complementàries, justificacions i exemples adequats, i integrant temes secundaris i desenvolupant els punts concrets fins a arribar a una conclusió apropiada. Pot donar, de forma fiable, instruccions detallades.
- Pot interactuar en societat amb flexibilitat i eficàcia, fins i tot en els usos afectius, al·lusius o humorístics.
- Pot sostindre fàcilment discussions animades, fins i tot sobre temes abstractes, complexos i desconeguts; pot relacionar hàbilment la seua pròpia contribució amb la dels altres interlocutors, i pot formular preguntes per a comprovar que ha comprès el que l'interlocutor ha intentat dir i fer aclarir els punts ambigus.
- Pot expressar-se amb fluïdesa i espontaneïtat, gairebé sense esforç i sense recórrer a expressions estereotipades o estratègies d'evitació. Només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar el flux natural i fluid de la conversa.
- Pot participar plenament en intercanvis orals formals, com ara en una entrevista com a entrevistador o com a entrevistat, i desenvolupar o valorar els punts discutits de manera fluida i sense gens d'ajuda.
- Pot pronunciar de manera correcta i sap utilitzar una entonació adequada per a transmetre d'una manera precisa matisos subtils de significat.

Pot escriure textos de diferents tipus i gèneres, clars, precisos i ben estructurats, sobre temes complexos. Pot interactuar per escrit amb flexibilitat i eficàcia, i escollir expressions adequades entre un repertori ampli de funcions discursives i amb un domini alt dels mecanismes lingüístics.

- És capaç d'expressar-se mitjançant textos escrits clars, coherents i cohesionats, sobre una gamma àmplia de temes.
- Pot escriure textos explicatius, descriptius i narratius sobre fets reals o imaginaris, clars, detallats i ben construïts, amb un estil personal i natural adequat al lector al qual van adreçats, i integra en els textos diferents subtemes, desenvolupa punts particulars i acaba amb una conclusió apropiada.
- És capaç d'expressar-se amb claredat i precisió en la seua correspondència personal, amb flexibilitat i eficàcia; expressar diferents graus d'emocions, i subratllar el que considera important d'esdeveniments o experiències pròpies o del destinatari tot utilitzant l'al·lusió, l'humor o la ironia.
- Pot resumir textos destriant-ne informació bàsica i accessòria, sintetitzant idees i modificant, quan convé, l'estructura del text.
- Pot prendre apunts detallats durant una conferència sobre temes de la seua especialitat i transcriure la informació d'una manera tan precisa i fidel a l'original que podrien fer-ne ús altres persones.
- Pot expressar el seu punt de vista i escriure argumentacions relacionades amb àmbits diversos (privat, laboral o acadèmic).
- Pot subratllar les idees principals i ampliar i defensar els seus punts de vista de manera elaborada, amb idees complementàries, justificacions i exemples pertinents per a arribar a una conclusió apropiada.

-
- Pot produir un discurs clar, fluid i ben estructurat que demostra un ús controlat d'estructures organitzatives i de mecanismes de cohesió propis de la llengua escrita formal.
  - És capaç de construir textos nous adequats, coherents i cohesionats a partir de textos que es prenen com a referència.
  - Pot adequar la seua producció escrita a lectors i funcions comunicatives diversos i a altres variables contextuals.

2.5. ESTRUCTURES LINGÜÍSTIQUES

Manté constantment un grau elevat de correcció que s'ajusta a la normativa gramatical i a les necessitats comunicatives de cada intercanvi; els errors són escassos. Utilitza un lèxic variat i ric, amb precisió, i fa un ús encertat de la fraseologia pròpia de la llengua.

- Té una pronunciació correcta i adequada als registres formals, i pot variar l'entonació i la corba melòdica de l'oració correctament a fi d'expressar matisos subtils de significat.
- Domina les normes d'ús avançades dels signes ortogràfics i és capaç d'utilitzar-les amb naturalitat, incloent-hi les excepcions a les regles generals. És capaç de corregir les dificultats relacionades amb les regles avançades de l'ortografia dels sons vocàlics i consonàntics.
- Domina la morfologia adequada als contextos formals i evita els casos d'interferència morfològica impropis de la llengua estàndard general. Coneix les dificultats que presenta la morfologia del nom i de l'adjectiu i pot solucionar-les amb relativa facilitat. Usa la morfologia verbal pròpia de les varietats formals del valencià i de l'estàndard (verbs irregulars, verbs purs i incoatius, formes velaritzades i no velaritzades, formes irregulars dels participis i gerundis, formes de l'imperatiu i dobles formes verbals alternatives). Domina la morfosintaxi dels pronoms.

-
- Domina els usos i les funcions sintàctiques de les diverses categories gramaticals i de les estructures lingüístiques bàsiques i complexes, i sap aplicar-los amb naturalitat i precisió i adequar-los a la llengua formal general.
  - Utilitza el vocabulari amb una precisió lèxica remarcable i gairebé no té interferències lèxiques.
  - Domina un repertori lèxic i fraseològic ampli que li permet expressar clarament i sense restriccions el que vol dir, superar fàcilment els buits mitjançant circumloquis i usar expressions idiomàtiques i mots col·loquials, encara que pot cometre, de tant en tant, alguns errors de vocabulari no significatius.
  - Coneix les característiques pròpies del lèxic d'especialitat.
  - És capaç de produir textos ben construïts (adequats al context i coherents) i d'aplicar mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textuals (substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironies...).
  - Coneix les característiques dels registres i de les varietats geogràfiques generals.

3.

CONTINGUTS

3.1.

CONTINGUTS TEMÀTICS I COMUNICATIUS

3.1.1.

Relacions personals i socials

- Entendre intercanvis comunicatius d'àmbit privat i social.
- Produir intercanvis comunicatius tenint en compte les estructures pròpies de cada situació i gènere.
- Emplenar tot tipus de documents propis d'un àmbit social.
- Explicar les relacions familiars i d'amistats: origen, celebracions i actes familiars i socials.
- Caracteritzar la dimensió anímica de la persona: caràcter i personalitat, sentiments i estats d'ànim, sensacions i estats mentals. Valorar les maneres i el bon comportament social. Fases de la vida.

3.1.2.

Habitatge, llar i entorn

- Explicar detalladament les parts, les instal·lacions i les característiques d'un habitatge, i les fases de construcció.
- Descriure processos de decoració d'un habitatge i materials i eines utilitzades, i opinar-hi.
- Caracteritzar els objectes de la llar. Mobles i electrodomèstics. Neteja i manteniment de la casa.
- Saber explicar processos d'orientació i desplaçament tot indicant la localització en un plànol o virtualment, els punts cardinals i altres punts de referència.

3.1.3. El món del treball

- Caracteritzar l'entorn del treball, l'activitat professional i les relacions professionals de sectors bàsics.
- Les condicions laborals.

3.1.4. Alimentació i dieta

- Conèixer la piràmide alimentària i les gammes d'aliments.
- Conèixer i caracteritzar amb el lèxic apropiat, els aliments bàsics i els components alimentaris per tal de seguir una dieta sana.
- Anomenar i descriure les receptes i els plats coneguts. Utensilis de la cuina i taula.

3.1.5. Temps lliure, oci i viatges

- Descriure les aficions personals: activitats de temps lliure, esports, jocs de taula, videojocs, música, aficions diverses...
- Descriure activitats culturals i actes socials: llocs on se celebren.
- Organitzar i descriure vacances i viatges: llocs d'interès pel valor paisatgístic i cultural, tipus d'instal·lacions i serveis turístics.

3.1.6. Mitjans de comunicació

- Comprendre i produir discursos variats relacionats amb els gèneres periodístics (en paper o digitals) i la programació de ràdio o televisió.
- Saber distingir entre informació, opinió i programes d'entreteniment.

3.1.7. Salut, cures físiques i assistència social

- Conèixer les parts del cos i els òrgans: activitats físiques, percepció dels sentits i moviments corporals, activitats motrius i accions gestuals de cos i mans.
- Explicar processos d'atenció en casos d'accidents i malaltia: assistència sanitària, centres hospitalaris i personal sanitari.
- Descriure sistemes i processos d'assistència social bàsica: llars de jubilats.

3.1.8. Cultura i activitats artístiques

- Analitzar la situació i la posició de la cultura en les societats actuals.
- Conèixer les disciplines i qualitats artístiques: música i dansa, arquitectura, arts plàstiques, literatura, cine i teatre, etc.

3.1.9. Activitats comercials i transaccionals

- Descriure processos comercials: tipus de botigues, productes, descripció d'espais, etc.
- Interactuar amb desimboltura en l'àmbit comercial i transaccional: fer reclamacions i saber regatejar sobre preu fet, acceptar descomptes i ofertes, etc.

3.1.10. Educació i formació continuada

- Descriure l'estructura bàsica del sistema educatiu.
- Descriure les diferents etapes del sistema educatiu obligatori.

3.1.11. Economia, indústria, ciència i tecnologia

- Actuar en diferents serveis privats i públics: banca, correus, reciclatge de fem i eco-parcs, policia, etc.
- Conèixer la distinció entre gran i petita i mitjana empresa.
- Conèixer els diferents sectors productius: construcció, agropecuari, pesca, indústria i serveis.
- Conèixer els entorns i les aplicacions TIC actuals. Entorns d'aprenentatge i comunicació en xarxa.
- Descriure i opinar sobre avanços científics i tecnològics generals amb aplicació social.

3.1.12. Medi físic i clima

- Clima i medi físic: conceptes generals.
- Conèixer i descriure els principals fenòmens atmosfèrics.
- Descriure els efectes de les catàstrofes mediambientals i del canvi climàtic (sequeres, manca d'aliments, desplaçaments de població, etc.).

3.1.13. Entorn sociocultural i polític

- Conèixer diferents formes de govern i d'organització politicosocial i administrativa.
- Descriure i opinar sobre els esdeveniments rellevants de la història recent del país.
- Caracteritzar les cultures més properes a l'aprenent per procedència.

3.2.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICS

3.2.1.

Fonètica, elocució i ortografia

• Elocució i fonètica sintàctica

- Pronúncia estàndard de vocals i consonants. Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*); sonoritzacions (*els autors*); assimilació (*tanmateix*); palatalitzacions (*al llarg*), alternança vocàlica en els verbs (*vulgues / volgueres*); emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Geminació en les grafies *mm, nn, dd, ll, ll-ll* i *pp* (*imminent, connexió, additiu, il·lustrar, Bell-lloc, capplà*).
- Pronunciació que evite les assimilacions, les dissimilacions i les metàtesis no recomanables en àmbits formals de la llengua (*ganivet, frare, seixanta, gener, processó, ametla, cridar*) i els casos de relaxació fonètica impròpies dels àmbits formals (*set mil, nervi, deixar, fugir, olorar*).
- Pronunciació que evite la supressió o l'addició de sons impropis de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, parlàvem, premi*).
- Pronunciació que evite la modificació de consonants contrària a les normes d'elocució formal de la llengua (*distingir, trajecte, literatura, qualsevol, qualitat*).

• Sí·l·laba, diftong, hiat i vocals

- Vocals en paraules amb un cert grau de dificultat ortogràfica: alternances vocàliques entre veus patrimonials i els corresponents pseudoderivats d'ús general (*món / mundial, homenet / humà, corba / curvilini*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb la d'altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, límia*).

-
- Paraules que col·loquialment es pronuncien amb vocal diferent (*cobert, obrir, pogue-
ra, seixanta, queixal*).
  - Separació de paraules per síl·labes tenint en compte tots els dígrafs, les gemina-
cions (*in-nocent, set-mana, cot-na*) i els elements d'un derivat o compost (*ben-estar,
des-aire, vos-altres*).
  - **Accent, dièresi i guionet**
    - Domini de les regles d'accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític
i accentuació de paraules compostes i derivades (*fisicoquímic, útilment, sud-americà,
pèl-roig*). Accent en paraules cultes i préstecs d'altres llengües.
    - Domini de les regles d'ús de la dièresi.
    - Accentuació coherent de la e atenent el timbre vocàlic i la tradició ortogràfica
(*anglès, anglès; conèixer, conèixer*).
    - Accent obert i tancat d'acord amb les regles habituals, incloent-hi les formes ver-
bals (*créixer, aniré, fèiem*) i els usos excepcionals més comuns (*església, Dénia, arròs,
però, això, pólvora*).
    - Dièresi, incloent-hi les principals excepcions i l'estalvi de la dièresi.
    - Usos del guionet: el guionet i l'absència de guionet en paraules no simples.
    - Modificacions de la forma dels pronoms febles en els canvis de posició davant o
darrere del verb (*portar-la, vestiu-les*).
  - **Apostrofació i contracció**
    - Apostrofació de l'article i excepcions (*la una en punt, la ira, la eme, l'11*).
    - Regles avançades de l'ús de l'apòstrof i la contracció. Parònims amb unió per mitjà
d'apòstrof (*descriure, d'escriure; banyat, banya't*). Contraccions entre l'article i les pre-
posicions *a, de, per* i la paraula apocopada *ca*.

• Consonants oclusives i labiodentals

- Oclusives en posició final de síl·laba (*apte, cabdill, cognom, dissabte, sobte, substitució; mag, zig-zag*).
- Oclusives en posició final de paraula, evitant la vocal de suport (absurd, immund) i tenint en compte terminacions com ara *-etud, -itud (quietud, solitud), -leg (diàleg, psicòleg)* i la resta d'excepcions a la regla general.
- Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*quan / quant; tan / tant; ordenant / ordenand; multiplicant / multiplicand; cub / cup*).
- Regles avançades de les grafies *b/v*: usos contrastius amb altres llengües (*arribar, treballar, covard, rebentar, trobar, gravar, llavi, immòbil, rebolcar, trèvol*); usos excepcionals (*tramvia, circumval·lar*); etc.
- Escripura d'homòfons i parònims *b/v* (*abans / avanç; baca / vaca; probable / provable; abís / avís; hibernar / hivernar*).

• Consonants alveolars

- Regles avançades de l'ortografia de les alveolars: verbs acabats en *-issar, -isar, -itzar (acarnissar, matisar, polititzar)*; usos de la grafia *-tz-* (*Natzaret*); usos excepcionals de la *-z-* (*espermatozoide, trapezi*); paraules en vocal + *si* (*oasi, tesi, crisi*); arabismes (*tassa, safrà*).
- Flexió de les paraules acabades en *-s* (*pis, pisos; arcabús, arcabussos; obés, obesos*); grafies dels cultismes (*decisió; terminacions -gressió, -pressió i -missió...*); compostos i derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, asèptic, assenyalar*), etc.
- Distinció d'homòfons (*cessió, sessió; cent, sent; cella, sella*) i parònims (*casa, caça; braça, brasa; cinc, zinc; abraçar, abrasar; zona, sona; peces, peses; desolar, dessolar*).

• Consonants palatals

- Regles avançades de l'ortografia de les palatals: escriptura dels verbs acabats en *-tjar* i en *-jar* (*hostatjar, marejar*); ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, injectable, jeroglífic*).
- Diversos valors de la grafia *x*, incloent-hi els no palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* amb so fricatiu a l'inici de paraules (*Xàtiva, Xàbia, Xaló, Xixona; xerografia, xilòfon*).
- Ús de les grafies palatals i oclusives evitant confusions (*distingir, burgés*).

• Consonants laterals i nasals

- Regles avançades de l'ortografia de les consonants laterals: *ll* en paraules començades per *al-*, *col-*, *il-*, *mil-*, *sil-* + *l* (*al·legoria, col·lecció, il·legal, mil·lèsim, sí·llaba*) i en les acabades en *-ella*, *-illa* (*mortadella, tilla*); derivació amb *ll* de paraules amb *l* o *ll* (*metà·llic, mol·lície, cristal·lí*).
- Cultismes amb *l*- inicial (*labial, laboral, lingüista*); cultismes amb *ll* (*cè·llula, cal·ligrafia, paral·lelogram*).
- Pronúncia que evite la iodització de la [λ].
- Usos diferents dels d'altres llengües (*simfonia, Alemanya, canó, impremta*); escriptura dels grups *-mpt-*, *-mpc-*, *-mt-*, *-nt-*, *-mn-* (*assump·te, exempció, comp·te/com·te/con·te, condemnar*).
- Homòfons i parònims amb nasals (*també / tan bé*).

• Consonants ròtiques i la *h*

- Usos diferents dels d'altres llengües (*brusa, frare, escorta*); *-r-* medial muda del verb *prendre* i derivats (*com·prendre i d'altres casos, cerndre, dimarts, marbre*); cultismes (*de·rogar*), etc.
- Regles generals de la grafia *h*: usos diferents dels d'altres llengües (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*); la grafia *h* en els cultismes (*hè·lix, hemorrà·gia, hí·brid, hí·dric*), etc.

- **Convencions**

- Les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva (en els casos d'ús més general).
- Signes de puntuació: regles d'ús de tots els signes.
- Abreviacions, sigles, acrònims i símbols d'ús freqüent (*Sr., Sra., c., c/, núm., etc.*).

- **Entonació i comunicació no verbal.**

3.2.2.

Morfosintaxi

- **Substantius i adjectius**

- Flexió de gènere i nombre del substantiu: alternança *-e, -o, -u/a* (*pediatre/a, monjo/a, ateu/a*). Substantius abstractes acabats en *-or* (*clamor, esplendor, amargor...*).
- Remarques sobre el gènere d'alguns substantius en què s'observa interferència morfològica (*els afores, el deute...*).
- Casos especials de flexió de nombre (*sofà / sofàs, cafè / cafès...*) i plurals invariables (*llapis, cactus, dilluns...*); plurals gràfics (*els apèndixs, les falçs...*).
- Substantius de doble gènere amb significat diferent (*canal, capital, còlera...*).
- Epicens (*cadenera mascle, cadenera femella...*).
- Flexió de gènere i nombre de l'adjectiu: casos amb terminacions en hiat o en diftong creixent (*promiscu / promíscua, inic / iniqua...*). Casos que difereixen del castellà (*verd/a, rude...*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres...*). Usos contrastius amb el castellà (*bon dia, els diners, el parafang, el gratacel...*).
- Remarques i casos amb dificultat (*amargant, pobre/a, comú/na, covard/a, mallorquí/ina*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte al substantiu.

• Determinants

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.
- Presència i absència d'article (*Parar taula. Vindrà dilluns*).
- Article neutre: valor abstractiu i valor intensiu. Modismes que presenten interferències amb l'article *lo* neutre. Alternatives a l'ús de l'article en les construccions abstractives i intensives. Construcció *al més* + adverbi + *possible*.
- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats.

• Pronoms

- Pronoms febles: ús dels pronoms febles en funció de complement del nom (*Consulta la taula de preus / en consulta la taula*); de subjecte (*De galetes? Compra'n dos paquets*); de complement de règim verbal (*Parlen de literatura / en parlen*).
- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció: pronom se davant de verbs començats per /s/ (*se celebra*); *en* i *hi* quan són gramaticalment necessaris (*En vol més. No hi havia ningú*); usos lexicalitzats de *en* i *hi* (*Me'n vaig a casa. Vine-te'n al teatre. No m'hi veig*).
- Combinacions de pronoms; combinacions pròpies de registres formals enfront de col·loquials o interferides (*Li ho vaig dir*).
- Usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos (*Li ho vaig dir a ell. Hi ha poc de pa*).
- Concordança del participi amb els pronoms acusatius de tercera persona.
- Pronoms relatius: concepte i tipus de funció sintàctica. Ús de pronoms relatius: àton *que*, tònic *què*, personal *qui*, adverbial *on*, variable *qual*. Relatiu neutre *la qual cosa*, *cosa que*. Relatiu possessiu. Estructures article + *que*. Pleonasmes més habituals.

-
- Precisió en l'ús dels exclamatius; funcions de *quins*, *quant*, *que* i *com*; la construcció *quin* + substantiu + *més* + adjectiu; oracions amb el relatiu *que* que completen les oracions exclamatives (*Que valent que és!*).

- **Quantificadors**

- Cardinals: concordança dels cardinals amb el substantiu que modifiquen (*u / un*). Numerals amb xifra o amb lletres (*La pàgina 3; Ho repetiràs cent vegades*).
- Ordinals escrits amb xifres romanes (*XV, quinze*). Flexió de gènere dels numerals multiplicatius: ús variable i ús invariable.
- Perífrasis equivalents als multiplicatius (*tres vegades més lluny*). Numerals col·lectius més habituals.
- Morfologia i usos d'alguns numerals i indefinits (*qualsevol, hom, cada u, cadascú, la resta...*).
- Morfologia i usos dels quantitius invariables. Expressió de la quantitat mitjançant fraseologia i locucions quantitatives (*com més, com a màxim, si més no, a tot estirar, pel cap alt / baix*).
- Ús de les preposicions amb els indefinits: la preposició partitiva *de* (*res de transcendent*) i altres estructures fraseològiques (*res a fer*).

- **Preposicions**

- Precisió en l'ús de les preposicions tòniques i àtones, així com en l'ús de les locucions prepositives.
- Les preposicions compostes (*cap a, fins a, com a, per a*): usos generals.
- Preposició *en* i contracció *al* en la construcció temporal d'infinitiu (*En arribar a casa va dinar*); usos diversos de les preposicions *a, de, en* i *amb*; etc.
- Elisió i canvi de les preposicions àtones.

• Adverbis

- Adverbis i locucions de probabilitat.
- Coordinació dels adverbis acabats en *-ment*.
- Precisió en l'ús de *baix, davall i sota; només, no més, sols, solament, a soles*.
- Adverbis i locucions modals, d'afirmació i de negació (*potser + verb en indicatiu; no amb paraules negatives*).

• Conjuncions i altres connectors

- Precisió en l'ús de les conjuncions i de les locucions conjuntives, i presentació d'alternatives als usos que són impropis de la llengua formal: distinció entre *per què, perquè i per a què* (*Per què no has vingut? Perquè estava malalt. Els motius per què ho he fet. No arribí a entendre el perquè. Per a què vols el got?*).
- Usos formals de les conjuncions causals i consecutives (*Ha suspès, doncs perquè no havia estudiat*); la conjunció adversativa *sinó* i la condicional *si + no* (*No has de parlar amb aquest advocat sinó amb l'altre*); les locucions conjuntives condicionals (*Si no fóra pare ho comprendria. T'ho diré sempre que et comprometes a callar. Amb la condició que parles estic content. Si no aproves, no vindràs de viatge*).
- Ús dels connectors com a mecanisme de cohesió discursiva: connectors distributius i lògics d'addició, de contrast, de reformulació, d'exemplificació, de conseqüència, de resum, de conclusió, etc.

• Verbs

- Conjugació dels verbs irregulars velaritzats. Verbs que presenten interferències en la conjugació (*admetre, concebre, ocórrer, garantir, telefonar, trair, rebre, percebre, florir...*), incloent-hi els acabats en *-metre, -córrer, -fondre, -batre, -rompre i -cloure*. Remarques sobre la conjugació irregular de *cabre, caldre, saber, veure*, etc.

-
- Ús de la morfologia verbal adequada als contextos formals; verbs irregulars poc usuals (*complaure, cruixir, escopir, fondre, imprimir, jaure, lluir, moldre, morir, oir, romandre, rostir...*). Conjugació dels verbs que admeten el model pur i l'incoatiu (*afig, afegeix*). Verbs de la segona i tercera conjugació que en el present d'indicatiu, el present de subjuntiu i l'imperatiu presenten formes sense velaritzar (*dorm, perd, sent, cull, dorma, perda, senta, culla*).
  - Variació diatòpica de les desinències verbals (*cante = canto = cant = canti*).
  - Usos verbals en construccions transitives i intransitives, personals i impersonals, pronominals i no pronominals.
  - Perífrasis verbals: obligació (*haver de + infinitiu, caldre + infinitiu / que*), probabilitat (*deure + infinitiu*) i imminència (*estar a punt de + infinitiu*).
  - Usos de *ser* i *estar*.
  - Ús adequat de les formes no personals del verb d'acord amb els usos formals de la llengua: restricció de la substantivació de l'infinitiu. Participis irregulars (*confós, detingut, distret, exclòs*). Concordança del participi. Usos del gerundi. Formes irregulars del gerundi (*bevent, traient / traent, estenent*).
  - Correlació dels temps verbals.

3.2.3.

Lèxic i semàntica

• **Vocabulari formal**

- L'habitatge i la construcció.
- Les activitats professionals i els sectors productius bàsics.
- L'alimentació, la dieta i la salut.
- Les activitats de lleure i els esports: els llocs i els equipaments.
- Les activitats comercials i transaccionals.
- L'educació.
- El turisme.
- Els mitjans de comunicació.
- Les activitats culturals.
- El medi ambient i el clima
- La ciència i la tecnologia.
- Les tecnologies de la comunicació.

• **Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent**

- Frases fetes, locucions i refranys.

• **Derivació: regles generals i principals excepcions**

- Derivació des del punt de vista morfològic: afixos usuals (prefixos i sufixos).
- Derivació des del punt de vista semàntic: significació dels prefixos i dels sufixos (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).

-
- Sufixos de derivació que designen plantes i arbres, conjunts, dimensions i mides, qualitats, estats, acció o efecte d'una acció, tendències, doctrines i ideologies.
  - Derivats per prefixació (*arxiconegut, expresident, precristià, pseudofruit, sotssecretari, vicerector, ultraconservador...*), derivats amb el prefix *no* o absència del guionet (*no-violència, no violent...*).
  - Compostos de dos elements amb significat ple (*bocamoll, agredolç, centpeus, gira-sol, cara-xuclat, penja-robes...*).
  - Compostos repetitius i expressius (*xano-xano, ziga-zaga...*), compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (*nord-est, sud-africà...*).
- **Precisió lèxica i interferències lèxiques**
    - Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
  - **Relacions semàntiques**
    - Polisèmia; sinonímia i geosinònims. Falsos sinònims. Antonímia: antònims del vocabulari general.
    - Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit.
  - **Denotació i connotació**
    - Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoque... Onomatopeies.
  - **Formació del lèxic**
    - Mots patrimonials i cultismes.
  - **Registres i varietats lingüístiques**
    - Històrica, geogràfica, social i funcional.